

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Heilbronn (Niemcy) w dniu 14 czerwca 2019 r. — postępowanie karne przeciwko ZW

(Sprawa C-454/19)

(2019/C 280/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Heilbronn

Strony w postępowaniu głównym

ZW

Uczestnik postępowania: Staatsanwaltschaft Heilbronn

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo pierwotne lub wtórne Unii Europejskiej, w niniejszej sprawie w szczególności dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w rozumieniu szerokiego prawa obywateli Unii do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono swoim zakresem również krajowe normy prawa karnego?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej: czy wykładnia prawa pierwotnego lub wtórnego Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie stosowaniu krajowej normy prawa karnego, która ma sankcjonować ukrywanie dziecka przed jego opiekunem prawnym za granicą, jeżeli przepis ten nie różnicuje między państwami Unii Europejskiej a państwami trzecimi?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004 L 158, s. 77)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea Hovrätt (Szwecja) w dniu 14 czerwca 2019 r. — AB Östgötatrafiken/Patent- och registreringsverket

(Sprawa C-456/19)

(2019/C 280/37)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea Hovrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Östgötatrafiken AB

Druga strona postępowania: Patent- och registreringsverket

Pytania prejudycjalne

Pytania prejudycjalne dotyczą stosowania art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽¹⁾ i brzmią następująco:

- 1) Czy art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy w sprawie znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku zgłoszenia do rejestracji znaku towarowego określającego usługi, gdy zgłoszenie odnosi się do oznaczenia umieszczonego w określonym położeniu, obejmującego duże części powierzchni przedmiotów wykorzystywanych do świadczenia usług, wymaga on dokonania oceny, czy znak nie jest niezależny od wyglądu tych przedmiotów?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy dla uznania, że znak towarowy ma odróżniający charakter, konieczne jest, by odbiegał znacząco od normy lub zwyczajów panujących w danym sektorze gospodarki?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 336, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 17 czerwca 2019 r. — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Wellcome Trust Ltd

(Sprawa C-459/19)

(2019/C 280/38)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Druga strona postępowania: Wellcome Trust Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 44 dyrektywy 2006/112⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy podatnik prowadzący działalność o charakterze niezarobkowym, która polega na zakupie i sprzedaży akcji oraz innych papierów wartościowych w toku zarządzania majątkiem trustu o charakterze charytatywnym, nabywa usługi w zakresie zarządzania portfelem od osoby spoza Wspólnoty wyłącznie do celów takiej działalności, należy uznawać go za „podatnika działającego w takim charakterze”?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze oraz w sytuacji, gdy art. 46–49 tej dyrektywy nie mają zastosowania, czy do świadczenia usług ma zastosowanie art. 45 owej dyrektywy, czy też do świadczenia usług nie mają zastosowania ani art. 44, ani art. 45?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).